

Bródy Sándor **A szerelem élettana**

Tartalom

Előszó

A szerelem természetrajza
Általánosságok és különösségek
Egy kifejlődött asszony vallomása
A nő álhatatosságáról
A Kamasutram
A polgári és uri szerelem technikája
A szerelmes férfiak ostobasága
A szerelem új és nagyon régi formái

Fejezetek egy szerelmes férfi élettörténetéből
Bevezető

Az "egy" asszonyom
Megölöm magamat
A férfiak "Bon-Fortune"-ja
Szeretni-szivarozni

Addio amore

Egy beteg szerelem fiziológiája
Előszó
A levelek
Végszó, azaz a szerelem elmulásáról

A mámor anyaga
A női szépség
A Vénusok
A történelmi nők
Rembrandt és Rubens női
A női szépség szabályai
A magyar női típus
Szabad fantázia a szubjektív szépről

Előszó

Most már itt az ideje, sőt talán sietős is a dolog, hogy a szerelemről való érzéseimet és gondolataimat lejegyezzem. Nem rendszerbe foglalva, inkább csak ötletszerűen és csak annyi elmélyedéssel, amelyre ebben a korszakban férfi képes lehet. Nagyon szeretnék egyszerű lenni ebben a hallatlanul bonyolult kérdésben. Szeretnék bátorsággal belenézni a titkok titkába, amelyet mindenki tud. Ha egészen becsületes ember és igazi író volnék, azon kezdeném, hogy én magam nem tudok semmit különöset és utalnék a világirodalomra és annak az alján, a végén a magam írásaira, amelyek hét éves korom óta, egész máig, negyven kötetten át csak a szerelemről szólnak és semmi másról. Hogy mernék e hatalmas és egyetlen egy valakihez, mert aligha, ha van más, hozzá is nyulni, és hogyan bátorodnék mint egy még mindig részeg tanár, hogy megmagyarázzam az egész ügyet - halottakon. Igazában a szerves vegytanra kellene bíznom a dolgot, annak a bontakozó igazságai között van - valami jel. Vagy a filozófusokhoz forduljak? Egy-egy szót tudnak azok is. Szépen dadognak. Gondoltam: a fiziológusokhoz fordulok, - szegényekhez, akik maguk is színezett baktériumok.

Mit tagadjam, nagy gyönyörűség nekem, hogy tárggyammal foglalkozzam, amelyen kívül más igazán nem igen érdekelt. Legfeljebb az ellentéte: a halál. És mentől jobban közeledem az utóbbihoz, annál erősebben izgat maga az élet, azaz a szerelem. Gondolom, a kettő egy. A nap, a tűz, a meleg mindenféle formájában, a mámor forrósága, lelkiekben és testiekben ugyanegy; a nap, a rádium, az ismeretlen csillagok kisütése. Nevezzük két billió ismeretlen jelenségnek, ami van és ami alkalmasint csak kettő: egy pár-ember. A férfi meg a nő. Még az se lehetetlen, hogy csak a nemiség. És úgy látszik, ennek a törvényei ugyanazok, legalább is hasonlóak, a nagyszerű élővilágban mint a kövekben, a fűvekben és még meg- és fel nem ismert

valamikben és valakikben.

...

<http://mek.niif.hu/07300/07358/index.phtml#>

